

Koidutäht

KRISTLIK INFOLEHT

JAANUAR

1 (2)

1990

«... Et meil veel on aega, tehkem head kõikidele...» Gl. 6, 10.

Tekst räägib vastu üldisele väitele: «Mul ei ole aega»; teksti eeldus on, et meil on aega. Aga kuidas omatakse aega? Aeg on meie käsutuses teisiti kui materiaalsed asjad. Raha võib taskusse panna. Kleidid võib kappi riputada, mööbli tubadesse paigutada, kuid ajaga ei saa niiviisi ümber käia. Teda ei saa teha, osta, tuleviku jaoks varuda ega millegagi asendada. Mis õigupoolest on aeg?

«Olemasolev, vähemalt määratlematu põhisuurus», ütleb leksikon. See on õige. Aeg on midagi

olemasolevat, on kingitus — kellelt? Piibli loomisloost järeldame, et Jumal ise on aja valitseja, omanik — ka minu aja jaoks. Mul on aega nii palju ja nii kauaks, kui Tema tahab.

«... Et meil veel on aega...» Kui kaua seda on? Kes võib sellele küsimusele ammendavalt vastata? Kindel on: meie eluaeg on piiratud, lakamatult muudab aeg elu. Pole võimalik teist korda samasse jökke astuda ega teist korda samas ajaühikus midagi teha, sest «kõik voolab». Kuhu? Tühjusse? Ei. «Si-

nu käes on minu ajad» (Ps. 31, 16). Sina, Jumal, oled minu aja ja seega ka minu elu algus ja eesmärk. Looja soovib, et ma mulle antud aega õigesti kasutaksin. Seepärast kirjutab Paulus: «Et meil veel on aega, tehkem head.»

Hea ei seisne nii väga suurtes saavutustes, vaid paljudes pisiasjades, millest elu koosneb. Kes elab ühenduses Jumalaga — Heaga — see võib rikkalikult selle Hea häd ande teistele edasi anda, «nii kaua kui meil veel aega on.» Vaimulikust kalendrist

Kell kaksteist lööb tornis...

Ja avaneb uks...

Me astume üle läve.

Käes aasta uus —

uus on ka võidujooks.

ja uus tõuseb kõrgemal igatsus.

Uus küsimus kerkib — uus vaielus, —

Uus õnn koidab —

uus on ka kannatus.

Mis oled sa elu?

Mis oled sa aeg?

Vaid laine, mis möödumas kiire...

Kell kaksteist lööb tornis...

Ju kaikonud see...

Me kaugusse juhime pilgu...

Kõik vana saab uueks,

uus ediseks jääb.

Me saatus on ükski vaid Jumala käes

Ta omad me elus ja surmas.

Mis juhtub meil — Tema teab seda;

Sest rõõmus ja rahul me süda —

Meil usaldus Isale olgu.

Kell kaksteist löön'd tornis...

Ja sellega uus aasta

on aanud peale.

Me rändame, rändame...

Kauaks küll veel?

Kui palju neid aastaid

veel vaheldub teel?

Mil maailma kell lööb ju südaööd?

Mil kõlab ka hüüd:

«On lõpetud töö!»?

Mil Kuningas ilmub kesk taeval!

Meid Issand seks valmista ettel!

Mis toob tulevik?

See oli prohvet Eliisa päevil (2. Kn. 8, 7—15), kui haigestunud Süüria kuningas Ben-Hadad läkitas oma väepealiku Hasaeli prohveteilt küsima, mis saab edasi: «Kas ma paranen?» Eliisa vastas lühidalt: «Mine ütle temale: Sa võiksid küll terveks saada. Aga Jehoova on mulle näidanud, et ta siiski sureb!»

Vaadates läbitungiva pilguga kuninga saadikutele otsa, luges prohvet väepealiku kurje mõtteid haarata oma isanda võim. Mitte need nelikümmend kaamelikoormat kingitusi prohveteile, vaid tõeline pöördumine elava Jumala kaitse alla oleks päästnud kuninga elu. Erakordne oli juba seegi, et Süüria kuningas üldse pöördus elava Jumala prohvete poole ning mitte oma prohveteite kaudu oma puu- ja kivijumalate poole. Kui kuninga vaimne ja hingeline pöördumine oleks olnud vastavuses pöördumise välise suurejoonelisusega, siis oleks kindlalt kehtima jäänud kuulutuse esimene pool: Sa saad terveks, sa ei sure.

Kui palju on elus nurjumisi pooliku otsuse tõttu! Sõnades «jah», tegudes «ei»,

(Järg 2. lk.)

VEEL SEE AASTA

Need sõnad on pärit Jeesuse tähendamissõnadest viljatu viigipuu kohta, mille jaoks Aednik anus lisaaega. «Lase ta olla veel see aasta!» Aednik oli valmis kõik tegema, et heale maale istutatud puu hakkaks vilja kandma.

Alanud 1990. aasta on antud meile, et kannaksime vilja. Millist vilja ootab meilt Issand alanud aastal? Kõhlematult ootab Ta meilt Vaimu vilja. Küsimus pole meie enda saavutustes. See vili, mida toodab meie rikutud inimlik olemus, on halva maitsega, mürgine, kõlbmatu. Kuid Püha Vaimu toob esile teistsugust vilja, kui lubame Teda oma elu mõjutada. Paulus loetleb Galaatia 5. peatükis Vaimu vilja omadusi.

Vaimu vili on armastus. Kõik inimesed oskavad loomu poolt armastada neid, kes neidki armastavad. Kuid Vaimu vili on selline armastus, mis on suunatud ka kõige vähem armastatuile, kõige vähem armastusväärsematele! See on jumalik armastus ja seetõttu valatakse see meie südamesse Püha Vaimu kaudu. See armastus on kogu kristliku elu põhimõtte. See annab väe ka kristlase tunnistusele. See ei ole vaid kaunid sõnad ja ülevad põhimõtted, vaid armastuse osutamise praktilises elus. See on isetu eneseohverdamine teiste kasuks. Oleme saanud selle aasta, et kanda armastusevilja.

Vaimu vili on rõõm. Evangeelium on rõõmusõnum. Inglise kuulutasid karjastele suurt rõõmu. «Seda ma olen teile rääkinud, et minu rõõm oleks teie sees ja teie rõõm saaks täielikuks.» (Jh. 15, 11),

ütles Jeesus veidi aega enne oma ristisurma. Tühja haua juurest mindi täis rõõmu ja jooksujalu viima sõnumit Jeesuse ülestõusmisest. Vaimu viljana ei kao rõõm kristlasest ka murede ja kannatuste keskel. Keset vaenu ja vastupanu «jüngrid täitusid rõõmu ja Püha Vaimuga» (Ap. 13, 52). Algkristlased osutasid Jumala järelekäijateks «kui kurvastatud, kuid ikka rõõmsad» (2. Kr. 6, 10). Oleme saanud selle aasta, et kanda viljana rõõmu.

Vaimu vili on rahu. Sõna «rahu» esineb Uue testamendi igas raamatus. Selle taustaks on Vana testamendi sõna «Salom», mis tegelikult tähendab kõike, mis soodustab ülimat head inimese jaoks. Rahu on Jeesuse and: «Rahu mina jätan teile.» Rahu tähendab õigeid suhteid kõigil eluvaladel: kodus, koguduses, inimeste vahel, inimese ja Jumala vahel. Meil on rahu Jumalaga, kuna oleme usust õigeks saanud (Rm. 5, 1). Kuid see peaks viima meid ka rahusse ligimestega, nii palju kui meist on olemas. Oleme saanud selle aasta, et olla rahutegijad.

Vaimu vili on pikk meel, sõbralikkus, headus. Kui kibedasti vajame neid omadusi! Kristlase kutsumuseks on olla kannatlik ja pikameelne. «Olge pika meelega kõikide vastu» (1. Ts. 5, 14). Maailma inimene võib kaotada kannatlikkuse, kuid mitte kristlane — kui ta kannab Vaimu vilja. Kas tuntakse sind sõbraliku inimesena? Oled saanud selle aasta, et osutada rohkem sõbralikkust oma kodus, töö-

(Järg 4. lk.)

Mis toob tulevik?

(Algus 1. lk.)

Inimese üks nägu on kiriku ja pühadeaja nägu, teine on igapäevane nägu.

See ei olnud ainult paganliku kuninga probleem, kes järgmisel päeval sama saadiku poolt tapeti. Samadest põhjustest oleneb ka tänapäeval meie tulevik. Jes. 29, 13. 14: «Ja Issand ütleb: kuna see rahvas ligineb mulle suuga ja austab mind huullega, aga ta süda on minust kaugel ja nende kartus minu ees on ainult õpitud inimeste käsk, siis vaata, ma teen selle rahvaga veel imet — imelikul ja kummalisel viisil: tema tarkade tarkus kaob ja tema mõistlike mõistus peidetakse!»

Tähelepanuväärne on, et tänapäeval oodatakse kirikult, usult ja religioonilt üldse tuleviku jaoks ootamatult palju. On tulnud aeg, kui küsitakse: mida ütleb tuleviku kohta Piibel ja Jumal. Jumal ei määra meile saatust, vaid laseb meil vabalt valida oma tee.

Jumal on seadnud oma koguduse maailmale valguseks ja eeskujuks. Val-

guseks olemisega kaasneb töotus (5. Ms. 28, 1. 3—8): «Ja kui sa tõesti kuulad Jehoova, oma Jumala häält ja pead hoolsasti kõiki tema käsk, mis ma täna sulle annan, siis tõstab sind Jehoova, su Jumal, kõrgemaks kõigist rahvaist maa peal! Onnistatud oled sa linnas ja onnistatud oled sa väljal! Onnistatud on su ihuvili, su maapinna saak, su lojste juurdekasv, su veiste vasikad ja su pudulohuste talled! Onnistatud on su korp ja su leivaküna! Onnistatud oled sa tules ja onnistatud oled sa minnes! Jehoova paneb vaenlased, kes kipuvad sulle kallale, su ette kaotust kandma: üht teed nad tulevad su vastu, aga seitset teed nad põgenevad su eest! Jehoova käsib seda onnistust olla sinuga su aitades ja kõiges, mille külge sa oma käe paned, ja ta õnnistab sind maal, mille Jehoova, su Jumal, sulle annab!»

Vastasel juhul on kirjas (5. Ms. 28, 15—19. 25. 28. 29. 41. 43. 45): «Aga kui sa ei kuula Jehoova, oma Jumala häält, ei pea hoolsasti kõiki tema käsk ja seadlusi,

mis ma täna sulle annan, siis tulevad su peale kõik need needused ja tabavad sind: Neetud oled sa linnas ja neetud oled sa väljal! Neetud on su korp ja su leivaküna! Neetud on su ihuvili ja su maapinna saak, su veiste vasikad ja su pudulohuste talled! Neetud oled sa tules ja neetud oled sa minnes! Jehoova paneb sind su vaenlaste ette kaotust kandma: üht teed sa lähed nende vastu, aga seitset teed sa põgened nende eest, ja sa oled hirmutusseks kõigile kuningriikidele maa peal! Jehoova lööb sind hullumeelsusega, sõgedusega ja meeltesegadusega! Sa kobad päise päeva ajal nagu pime, kes kobab pimeduses, ja su teekond ei õnnestu: üksnes rõhutatav ja rõõvitav oled sa kogu aja ja ükski ei päästa sind! Sa sünnitad poegi ja tütreid, aga need ei jää sinule, vaid nad lähevad vangil! Võõras, kes su keskel on, tõuseb üha kõrgemale sinust, sina aga vajud üha madalamale! Ja sinu peale tulevad kõik need needused, jälitavad sind kuni sa hävid, sellepärast et sa ei ole võtnud kuulda Jehoova, oma Jumala häält, et sa pead pidama tema käsk ja seadlusi, mis ta sulle on andnud.»

Kristus esitas realistliku pildi maailmaajaloo tulevikust kuni oma tagasitule-

KRISTLUSE ABC

MIDA JA KUIDAS ÕPETAS KRISTUS?

(Algus «Koidutähes» detsember, 1989)

Uhe tähendusrikkama Jeesuse tähendamissõna seemnest ja külvist on kirjutatud kolm evangelisti: Mt. 13, 3—8; Mrk. 4, 1—9 ja Lk. 8, 4—8. Loeme Jeesuse Kristuse antud selgituse oma õpilastele Lk. 8, 9—15: «Siis küsisid tema jüngrid temalt, mida see tähendamissõna tähendab. Tema ütles: «Teile on antud mõista Jumala riigi saladusi, aga muile tähendamissõnades, et nad nähes ei näeks ja kuuldes ei mõistaks. Ent tähendamissõna on see: seeme on Jumala sõna. Teeäärsed on need, kes kuulevad; pärast tuleb kurat ja võtab sõna ära nende südamest, et nad ei usuks ega saaks õndsaks. Kaljupealsed on need, kes kuuldes sõna rääkimist vastu võtavad, kuid neil ei ole juurt; ajutiseks nad usuvad ja kiusatuse ajal nad loobuvad. Mis ohakate sekka kukkus, need on need, kes kuulevad ja lähevad ära ning lämbuvad muredest ja rikkusest ja elu lõbudest ega kannu valmis vilja. Aga mis on heas maas, on need, kes sõna kuulevad, kurnis ja heas südames peavad ning kannavad vilja kannatlikkuses.»

MAAPIND TEE ÄÄRES. Tähtsaim küsimus ka teie jaoks on see, kuidas te võtate vastu kuulutatud sõna. Igavene saatus oleneb sellest, kas võtate selle vastu või lükkate tagasi.

Selgitades tee äärde langenud seemne olukorda, ütles Jeesus: «Kui keegi kuningriigi sõna kuuleb ega saa aru, siis tuleb tige ja kisub ära selle, mis oli külvatud ta südamesse. Seda tähendab see, mis külvati tee äärde.» Tee äärde kukunud seeme kujutab Jumala Sõna käekäiku siis, kui see langeb pealiskaudse kuulaja südamesse. Kui süda on pattude, lõbude ja selle maailma soovide ning püüete tallermaaks, sarnaneb ta kõvaks tallatud teega. Omakasupüüdlikkusest ja patustest kirkedest täidetud süda kõveneb ja vaimsed võimed halvenevad «patu pettude läbi» (Hbr. 3, 13).

Sellised inimesed kuulevad küll Sõna,

kuid ei mõista seda. Nad ei taipa, et see käib ka nende kohta. Nad ei tunne oma vajadusi ja hädasohtlikku seisukorda, nad ei saa aru Kristuse armastusest ja lasevad kõrvust mööda Tema armusõnumi nagu ei läheks see neile üldse korda.

Otsuküni linnud, kes on valmis nokkima seemet tee äärest, nii varitseb saatan jumaliku tõe seemet hinges. Kui Kristus kutsus inimest oma armastuse läbi, püüab saatan tema mõtteid Onnistegijalt ära pöörata sel teel, et ta täidab meele ilmalike plaanidega, kihutab arvustustele või eksitab kahtluste ja uskmatussega.

Paljud nimetavad end kristlasteks, kuid aitavad siiski kiusajal teiste südamest välja kiskuda tõeseemet. Nad otsustavad Jumala Sõna üle nii, nagu nad avaldaksid oma arvamust mõne ettekande või ükskõik millise kõne üle.

Vanemad küsivad endamisi tihti, miks on nende lastel nii vähe huvi evangeeliumi vastu ja miks on nad nii kahevahele Piibli tõdede suhtes. Nad imestavad selle üle, miks on nende lapsi nii raske mõjutada kõlbeliselt ja usuliselt. Ent nad ei märkagi, et nende endi eeskujuga on teinud kõvaks laste südame. Hea seeme ei hakka juurduma ja saatan võtab selle ära.

KALJUPEALNE MAA. «Mis, kaljuse maa peale külvati tähendab seda, kes sõna kuuleb ja võtab selle kohe rääkimist vastu; temal aga ei ole juurt eneses, vaid ta on ainult üürikeseks: kui viletsus ning kiusatus tuleb sõna pärast, taganeb ta varsti.»

Kaljusele pinnale külvatud seeme langeb vältesesse mulda. Taim võrsneb küll kiiresti, kuid tema juur ei saa tungida läbi kalju. Ta ei leia kasvamiseks vajalikku toitu ning hävineb pea. Paljud kristlase nime kandjad on ainult kuuljad, kelle puhul seeme on langenud kaljusele pinnale. Ohukese mullakihiga kaetud kalju taoliselt peitub nende heade soovide ja püüete all loomuliku südame omakasupüüdlikkusest. Enesearmastus ei ole võidetud. Neile ei ole selgenud patu eriline kolekus ning süda ei ole end alandanud süü-

tundes. Sellised inimesed võivad küll tulla pöördumisele ja tõetundmisele, kuid nende usk on liiga pealiskaudne.

Nad ei lange mitte sellepärast, et nad sõna liiga ruttu vastu võtsid ja selle üle liigselt rääkimist, vaid sellepärast, et nad ei kaalu järele Jumala sõna nõudeid, ei võrdle kirjaga oma eluharjumusi ega alu täielikult sõna autoriteedile.

Usu ja hinge nähtamatu ühenduse kaudu Kristusega saab meie võimalik olemus toitu. Kuulajad, kelle puhul on seeme langenud kaljusele pinnasele, loodavad Kristuse asemel oma enda jõu peale. Nad toetuvad oma headele tegudele ja põhimõtetele ning on tegevad oma õigluses, kuid nad ei ole vägevad Issandas ja Tema Vaimu väes. Nii sugustel «ei ole juurt eneses», sest nad ei ole ühenduses Kristusega.

Paljud võtavad evangeeliumi vastu selieks, et kannatustest vabaneda, kuid mitte selieks, et pattudest lunastatud saada. Nad nõrkevad kiusatuste tuleproovis. Eius põhjaliku muutuse ettevõtmine nõuab neilt liiga suurt pingutust ning kuna nad näevad käesolevaid ebamugavusi ja raskusi, unustavad nad igavese tõe. Nende elu ei ole kooskõlas Jumala käskudega. Nad tunnistavad küll Kristuse oma Onnistegijaks, kuid ei usu, et tema annab neile jõu patu võitmiseks. Nad ei ole isiklikult tuttavad elava Onnistegijaga ja nende iseloom muutub nii päritud kui omandatud vigu.

On kaks täiesti erinevat asja, kas tunnistada üldiselt Püha Vaimu väge või seda vastu võtta pattude märguandjana ja meeleparandamisele saatjana. Paljud tunnevad võõrdumist Jumalast. Nad on teadlikud oma orjapõlvest patu ja enese «mina» ikke all. Nad püüavad pöörduda ja teisiti elada, kuid nad ei löö risti enese «mina», ei anna ennast täiesti Kristuse kätte ega palu Tema tahtmise tegemiseks jumaliku jõudu. Nad ei taha lasta ennast ümberkujundada jumala eeskujule. Üldiselt tunnistavad nad oma ebataiuslikkust, kuid ei loobu oma erilistest pattudest. Iga ülekohtuse teo läbi tugevneb vana, patune loomus.

Armastus olgu kõikide algatuste tõukejõuks. Armastus on Jumala valitsuse põhiolemuseks taevas ja maa peal. Ar-

kuni. Lk. 21, 8—12. 25—27: «Katsuge, et teid ei eksitatakse; sest paljud tulevad minu nime all ja ütlevad: mina olen seel ja; aeg on lähenenud! Arge minge nende järele! Ja kui te kuulete sõdadest ja mässudest, siis ärge kohkuge; sest see peab enne sündima; aga ots ei ole veel niipea käes!» Siis ta ütles neile: «Rahvas tõuseb rahva vastu ja kuningriik kuningriigi vastu ja suuri maavarisemisi on siis ja paiguti nälga ning katku; ja hirmsaid asju on näha ning suuri tunnustähti taeval! Aga enne kõike seda pistavad nad oma käed teie külge ja kiusavad teid taga, andes teid ära kogudusekodadesse ja vangid, viivad teid kuningate ja maavalitsejate ette minu nime pärast. Ja päikeses, kuus ja tähtedes on ennustusemärke ja maa peal on rahvastel ahastus ja nõutu olek mere kohina ja veevoogude pärast. Ja inimesed lähevad rammetuks kartuse ja sündmuste ootamise pärast, mis maailma peale on tulemas; sest taeva vägesid kõigutatakse. Ja siis nad näevad Inimese Poja tulevat pilves suure väe ja auhiilgusega!»

Kristuse sõnade kohaselt ei toimu üldist ümberpööramist ja nii ei saa ka toi-

muda üldist olukordade paranemist. Kristlikud põhimõtted on seatud ühele tasemele traditsioonide, kultuuri ja muinsuskaitsega. Sellest lähtudes võib öelda, et pärast erilist entusiasmi religiooni valdkonnas saabub paratamatult pettumuse periood. Lõbujad lõbutsevad, vargad varastavad ja abielurikkud rikuvad abielu. Ilmutuse raamat nimetab seda kõike «vaimulikuks Baabüloniks» (Ilm. 18, 103). «Minge välja temast, minu rahvas, et te ei saaks tema pattude osaliseks ja et teid ei tabaks tema nuhtlused!» salm 4.

Loomulik, et paljudele on taolised piiblitekstid vastuvõtmatud ning nad ütlevad meelsasti «...nägi jaile: Arge nähke!» ja ennustajaile: Arge ennustage meile tött, kõnelge meeldivusi, ennustage pettepilte, ... Sest nõnda ütleb Issand Jehoova, Iisraeli Püha: pöördudes ja vaikseks jäädes te pääseksite, rahus ja lootuses oleks teie jõud, kuid te pole tahtnud. Ja ometi ootab Jehoova, et teile armu anda, ja jääb kõrgeks, et teie peale halastada, sest Jehoova on õiguse Jumal, öndsand on kõik, kes teda ootavad!» Jes. 30, 10, 15, 18.

VALDEK LÖHMUS

mastus peab olema alus ka kristlikule vaarandusele kui angede, mida kasutada Jumala auks ja kannatava inimkonna kasuks, vaid kui enese mugavuse saavutamise vahendile — ning hingele jumaliku vasa tootmise asemel edendab vara inimestes saatatlikke omadusi. Sõna seeme on lämmatatud ohakate töttu.

Paljud vanemad püüavad tagada lastele õnne nende lõbuhimu rahuldamise kaudu. Nad lubavad neil osa võtta mängudest ja lõbustustest ning varustavad neid rahaga, mida lapsed kulutavad kerge-meelselt mõnude või tühjade asjade ostmise peale. Mida enam aga alluda lõbuhimule, seda tugevamaks see muutub ja nõnda kaldub noorsoo huvi üha enam lõbustuste poole, kuni jõutakse nii kaugemale, et need seatakse elu ülimaliks mõtteks. Noored harjuvad jõudeeluga ja nende eest hoolitsemisega, ja nii muutub peaaegu võimatuks, et neist veel kunagi kasvaksid tõsised ja kindlameelsed usklikud.

Isegi kirik, mis peaks ometi olema tõe sammas ja tugi, hoogustab sageli enesearmastust ja lõbuhimu. Kui vaja-takse raha usuliseks otstarbeks, siis korraldatakse näitemüükke, pidusööke, kontserte, isegi loteriisid ja muud säärast. Tihti saab koht, mis peaks olema pühendatud Jumala teenistuseks ja palveks, rüvetatud söömise, joomise, kauplemise ja lõbutsemise läbi. Enesevalitsemine nõrgeneb, nälga ja janu välise toreduse järele nõuab eluõigust ning kõik need pahed kasvavad suuremaks sedavõrd, kui võrd neile alistatakse.

Mõned küll näevad oma rumalust ja parandavad meelt ning Jumal andestab neile, kuid nad on haavanud hinge ja viivad elu aeg hädas, kuna eristamisvõime, mis peaks alati säilima teravana ja selgena, on suurel määral rikutud. Nad ei erista enam Püha Vaimu hoiatavat häält, mis tahab neid juhtida ega tunne püüisid, mida seab meile saatan. Liiga tihti langevad nad eksiteele ja kaugenevad Jumalast.

«Arge armastage maailma ega seda, mis on maailmas. Kui keegi maailma armastab, siis ei ole Isa armastust tema sees.» 1. Jh. 2, 15

«Aga mis ohakate sekka külvati, tähendab seda, kes küll sõna kuulab, maailma mure ja rikkuse pottus aga lämmatab sõna ära ja see jääb viljatuks.» Keegi ei ole vaba ilmaliku mure kiusatusest. Vaestele toob raskust ja koormat vaevatlikas töö, puudus ja hirm igapäevase leiva pärast. Rikkad kardavad kaotada omandit ja piinlevad mures veel terve rea asjade pärast. Paljud Kristuse järelkäijad unustavad õpetuse, mida Ta andis meile lihtkese kaudu väljal. Nad ei usalda Tema hoolitsevat kätt, ja kuna nad ei aseta oma koormat Temale, ei saa Tema seda ka kanda. Elumured, mis peaksid viima inimesi õnnistegija juurde, Temalt abi ja troosli otsima, salavad tihti Temast oemaldumise põhjuseks.

Paljud tegutsevad kaasinimese heaolu nimel, nende kohustused on tähtsad ja vastutusrikkad — ja nende töö ei anna aega palvele. Nad jätvad hooletusse läbikäimise Jumalaga palve läbi. Tema sõna uurimata unustavad nad hoopis, et Kristus ütles: «Minuta ei või teie ühtegi teha.» Jh. 15, 5. Nad elavad ilma Kristusega, nende elu ei häbista Tema arm ning esile kerkivad oma «mina» iseloomujooned. See ongi põhjuseks miks tulemused tihti on nii kesised.

Sageli unustavad need, kellel on maist vara, et rikkuse omandamiseks on Jumal jõu ja tervise andnud. Nad ei

«Arge armastage maailma ega seda, mis on maailmas. Kui keegi maailma armastab, siis ei ole Isa armastust tema sees.» 1. Jh. 2, 15

E. White'i raamatu «Kristuse tähendamissõnad» ainetel V. LÖHMUS

Teismelised, tere!

Saame tuttavaks! Minu nimi on Helen. Olen 26-aastane, kuid võõras seltskonnas on mult küsitud, mitmendas klassis ma käin. Ma loodan, et saame headeks sõpradeks!

Mul on õnn olnud kasvada kristlikus perekonnas. Seetõttu tean ma Piiblist natuke rohkem, kui muidu teatakse. Mul on häid sõpru teismeliste hulgas ja meil on palju rääkida Piiblist ja usust ja muustki.

Ma mõtlen, et lehe kaudu oleks meil ka päris huvitav üht-teist võimalikel teemadel arutada. Ootan teie küsimusi ja mõtteavaldusi. Püüame leida lahendusi Piiblist. Loodan, et kui vaja, aitavad meid ka võimalikud või muude alade asjatundjad.

Alustuseks vastan Merli (11 a.) ja Margiti (12 a.) mõnele küsimusele. Merli ja Margit, nagu noored daamid kunagi, küsivad riietuse, ehete ja soengu kohta. Kuidas peaks üks õige kristlane välja mägema?

Kui Jumal lõi maailma, lõi Ta kõik ilusaks. On täiesti loomulik, et ka meie Tema loodolevustena armastame ilu. Me tahame olla ilusad ise ja et meid ümbritseks ilu. Esmane on aga kindlasti meie seesmine ilu, kaunis harmooniline iseloom koos vastava käitumisega. Liigsed välised kaunistused varjutavad ja isegi seavad kahtluse alla meie seesmise ilu. Sellepärast on Piiblis öeldud konkreetselt mõnede välise kaunistuse kohta: «Teie ehteks ärge olgu välispidine juuste palmitsemine, kulla ümberriputamise ega toredate riietega riietumine, vaid varju! olev südame inimene, tasase ja vaikse vaimu kadumatuses, mis on kallis Jumala ees.» (1. Pt. 3,3. 4) Selles tekstis ei ole mõeldud lihtsaid palmikuid, vaid antiikaja keerukat ja aegaviivat ehete palmistest juustesse, mis peegeldasid tol ajal ebapuhtaid motive. Tõeline ilu on kahtlemata harmooniline, mille läte asub sisemuses, mitte vastupidis.

«Säilita arukus ja otsustusvõime, siis on need su hingele eluks ja kaela ümber kaunistuseks!» (Op. 3,21. 22.)

«Olge ikka rõõmsad Issandas!» (Flp. 4,4) «Rõõmus süda teeb näo rõõmsaks.» (Op. 15,13). Rõõmsad, südamesoojust kiirgavad silmad on palju kenamad külmast ja kalgist pilgust, tulgu see siis kui hoolikalt värvitud silmadest. Piiblis on kirjas, kuidas Iisabel ennast värvides koketeeris oma mehe tapjale ja mis oli selle tulemus — ka tema enda hukkumine. (2. Kn. 9,30—33).

Peetrus ütleb: «Teie ehteks ärge olgu...» See ei tähenda, et me ei võiks endale korralikku, kena ja mugavat soengut ja riietust lubada. Vastupidi, Jumal on korra Jumal ja vaevalt, et Sa Salgu-Marina ennast rõõmsana ja hästi saad tunda.

Kui Sa oled probleemi ees, mida kirikusse selga panna, siis meil on harjund kirikusse tulema ikka oma parima kleidi või seelikuga. Kindlasti ei sobi oma riietuse või ehetega varju heita meie Õnnistegijale Jeesusele Kristusele, kelle lihtsat ja ennastsalgavat elu kroonis okaskroon.

Puhas riietus harmoneerub kõige meeldivamal viisil puhta südamega. Seda tõde tasub alati esile tõsta.

H. KULP

VEEL SEE AASTA

(algus 1. lk.)

paigas, naabruses, kauplustes ja ametiasutustes, kuhu sul asja — ühesõnaga kõikjal. «Kui me alandaksime end Jumala ees ja oleksime sõbralikud, viisakad,

hellasüdamelised ja kaastundlikud, pöörduks Jumala juurde sada inimest seal, kus nüüd pöördub vaid üks» (Tunnistused IX, lk. 189).

Vaimu vili on ustavus, tasadus, kasinus. Vaid Püha Vaim võib meist kasva-

tada ustavad Jumala järelkäijad. Vaid Püha Vaim võib muuta ründava, iseteadvameele tasaseks ja ennatvalitsevaks, mis võib solvangud vaikselt vastu võtta, mis on aeglane vihastuma ja kätte maksa, Oleme saanud selle aasta selleks, et lubaksime Pühal Vaimul meist viljakandvad kristlased kasvatada.

OLAVI ROUHE

Kes usub ja keda kristitakse

Kui räägime adventnädalaist, siis mõtleme ettevalmistusaega mälestuspühaks, mil meenutame Jeesuse Kristuse esimest tulekut ehk inimeseks sündimist Peilemmas. Jumalapoolseid ettevalmistusi Kristuse esimeseks tulekuks väljendas juba peale pattu langemist antud töötus. Vahepeal kohustuse olla ettevalmistaja Kristusele pani Jumal Ristija Johannesele.

Mrk. 1, 4, 3: «Nõnda oli Ristija Johannes kõrbes kuulutama meeleparanduse ristimist pattude andekssaamiseks. Hüüjaga hääle kõrbes: valmistage Issanda teed, õgvendage tema teerajad!»

Selline äratuskuulutus oli kindlasti vajalik ja ajalugu tõendab, et need ei jäänud ainult kõlavateks sõnadeks. Jeesuse õpilaste põhiosa moodustasid Ristija Johannes endised järelkäijad. Sama võib öelda esimese põlvkonna kristliku koguduse kohta.

Kristus rõhutas oma õpetajaametis juba enne lunastuse teostamist Kolgatal ja ka pärast ülestõusmist oma teist tulekut ja pideva valmisoleku vajadust selleks.

Jh. 14, 3: «Ja kui ma olen läinud ja teile aseme valmistanud, tulen ma jälle tagasi ja võtan teid enese juurde, et teiegi oleksite, kus mina olen.»

Ap. 1, 6, 7: «Siis küsisid temalt need, kes olid kokku tulnud, ning ütlesid: «Issand, kas sa sel ajal jälle ehitad Iisraele kuningriigi?» Tema ütles neile: Teile ei sünni teada aega ega hetki, mis Isa omas meelevallas on määratud.»

Mt. 24, 42. 44. 30. 31: «Siis valvake, sest te ei tea, mil päeval teie Issand tuleb! Sellepärast olge teiegi valmis, sest Inimese Poeg tuleb tunnil, mil te ei arva! Ja siis ilmub Inimese Poja tunnustäht taevas, ja siis hakkavad kõik rahva suguvõsad maa peal halisema ja näevad Inimese Poja tulevat tacva pilvede peal suure väe ja auhiilgusega. Ja ta läkitab oma inglid suure pasunahäälega, ja nad koguvad kokku ta äravalitud neljast tuulest, ühest taeva otsast teise.»

On päris loomulik, et selle veel suurema sündmuse eel toimub kogu maailmas vastavaid ettevalmistusi.

Ei ole mõeldav Kristuse auriiigi tulekut ilma armuriigi põhimõtete väärtustamata selle riigi tulevaste alamate poolt. Seda väärtustamise protsessi on Jeesuse Kristuse poolt esitatud ettevalmistusena Eelija Vaimus, s.t. Püha Vaimus ja väes. Ristija Johannes oli see Eelijas, kes pidi tulema. Kui Johanneselt küsiti, kas tema on Eelijas, vastas ta eitavalt.

Ometi oli Jeesus andnud jüngeritele selgituse nii, et nad said aru, et ta rääkis Ristija Johannesest kui Eelijast, kes on tulnud ja teinud ettevalmistused Te-

ma avalikuks tööks. (Mt. 17, 12. 13)

Seda asjaolu selgitab ingli teadaanne, mis oli antud Johannese isale ja emale. «Ja ta käib tema eel Eelija vaimus ja väes, et käänta isade südamed laste poole ja sõnakuulmatud õigete meelsuse poole, et soetada Issandale valmistatud rahvast!» Lk. 1, 17. Sellest selgub, et Ristija Johannes ei olnud taevast tagasi tulnud Eelijas, vaid ta pidi tegutsema Eelijasele omase vaimu ja väega.

1990. AASTA ON PÜHENDATUD KRISTUSE TEISE TULEKU ETTEVALMISTUSE AASTAKS.

Tegelikult täitub 1990. aastal terve sajand ajast, mille jooksul on kuulutatud Kristuse teist tulekut.

Terve sajand adventmisjonit just selle sõna alg tähendusest lähtudes. Seda ei kuuluta üks inimene, nagu tegi seda Johannes, vaid paljud. Eelija küsimus esitatakse kogu maailmale: «Kui kaua te lonkate kahe karguga? (vanas tõlkes: kahes mõttes) kui Jehoova on Jumal, siis käige tema järel, aga kui Baal on see, siis käige tema järel!» 1. Kn. 18, 21. Maailm on ühe inimese jaoks liiga suur. Kogudus peab andma hoiatuse ja kutse kõigile. Jumal ise äratas inimesi, kes kuulutavad Eelija vaimus väes.

«Ja seda kuningriigi evangeeliumi peab kuulutama kogu maailmas tunnistuseks kõigile rahvaile, ja siis tuleb ots.» Mt. 24, 14

1990. aasta on pühendatud Kristuse teiseks tulekuks valmistumise aastaks. 26. mai on kuulutatud ülemaailmseks ristimispäevaks. Kolme kuu (90 p.) jooksul kavandatakse ristida 2,5 miljonit pöördunut. Selline programm eeldab õpetuslikku ja hingelist ettevalmistust ja pühendumist.

Mt. 28, 18—20: «Ja Jeesus tuli nende juurde ja rääkis nendega ning ütles: «Minule on antud kõik meelevald taevas ja maa peal. Minge siis ja tehke jüngeriteks kõik rahvad, neid ristides Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimesse ja neid õpetades pidama kõike, mida mina teid olen käskinud.»

Pühalik kohustus on hoiatada nii nagu omal ajal Ristija Johannes pärimustele ja traditsioonidele toetujaid. Mt. 3, 7—9: «Aga nähes palju varisere ja saduseid tulevat ristimisele, ütles ta neile: «Te rästikute sigitit, kes on teile märku andnud põgeneda tulevase viha eest? Seepärast kandke õiget meeleparanduse vilja ja ärge arvake võivat öelda iseenesest: meil on Aabraham isaks; sest ma ütlen teile, et Jumal võib neist kividest äratada Aabrahamile lapsi.»

Kristlik Euroopa on tegelikult täis

(Järgneb)

uuspaganlust. Seda tõendab viljeldav muusika, amoraalsus ja ühiskondlikud suhted. Põhiliselt toetatakse oma esivanemate usule nii nagu juudid Aabrahamile.

Kõigile, kes tunnevad vajadust rajada alus isiklikule usule, soovime jälgida järgneva avaldatavaid materjale. Täiendavat informatsiooni saab isiklikult, telefoni või kirja teel: 202810 Türi, Koidula 34, tel. 79068.

Järgnevad teemapunktid kuuluvad nii LEERIEETVALMISTUSE kui ka USURISTIMISE juurde:

1 Vana ja Uue Testamendi Pühakiri on sisendatud Jumala poolt, sisendab täieliku ilmutuse Tema tahtest inimestele ja on usu elu ainus eksimatu reegel. 2. Tm. 3, 15—17: «Ja et sina lapsest saadik tunnend pühi kirju, mis võivad sind teha targaks, õndsuseks usu kaudu, mis on Kristuses Jeesuses. Kõik Kiri on Jumala Vaimu poolt sisendatud ja on kasulik õpetuseks, noomimiseks, parandamiseks, juhutamiseks õiguses, et Jumala inimene oleks täielik ja kõigele heale tööle valmistunud.»

2 Jumala Kolmainus koosneb Iga-vestest Isast, isikulisest, vaimsest Olevusest, kes on kõikvõimas, kõikjal olev, kõiketeadev, lõputu oma armastuses ja tarkuses; Issandast Jeesusest Kristusest, Iga-veste Isa Pojast, kelle läbi kõik on loodud ja kelle läbi viiakse täide lunastatud hulga päästmine; Pühast Vaimust, kes on Jumaluse kolmas isik, suur uuestisünnitav jõud lunastustöös. Mt. 28, 19: «Minge siis ja tehke jüngeriteks kõik rahvad, neid ristides Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimesse.»

3 Jeesus Kristus on tõeliselt Jumal, kel on sama iseloom ja olemus kui igavesel Isal. Säilitades oma jumaliku olemuse, võttis Ta endale inim-olemuse, elas maa peal kui inimene, näitas oma eluga meie eeskujuna õiguse põhimõtteid, tõestades oma vahekorda Jumalaga paljude vägevate imetegudega, suri meie pattude eest ristil, äratati surmuis ja läks üles Isa juurde, kus Ta elab, tehes alati palveid meie eest. Jh. 1, 1. 14: «Alguses oli Sõna, ja Sõna oli Jumala juures, ja Sõna oli Jumal. Ja Sõna sai lihaks ja elas meie keskel, ja me nägime tema au kui Isast ainusündinud Poja au, täis armu ja tõe.»

Hbr. 2, 9. 18: «Ent teda, kes sai üüriseseks ajaks alamaks inglitest, Jeesust, me näeme tema surma kannatamise pärast au ja austusega ehitud, et ta Jumala armust igäihe eest maitseks surma... Sest selles, milles ta on kannatanud kiusatud olles, võib ta aidata neid, keda kiusatakse.» (Vaata Hbr. 8, 1. 2; 4, 14. 16; 7, 25).